

ויסלבה שימבורסקה

בשבח הדיעה הרעה על עצמן

לָבֹז אֵין אִין שׁוּם טְעָנוֹת כְּלָפֵי עֲצָמוֹ.
 מוֹסֵר כְּלִיּוֹת זֶר לַפְּנֵתֵר הַשְּׁחֵר.
 דָּג הַפִּירְנָה לֹא מְפַקֵּק בְּצִדְקַת מַעֲשָׂיו.
 נֶחֱשׁ הַפְּעֻמוֹנִים מְקַבֵּל אֶת עֲצָמוֹ לְלֹא סִיג.

אֵין בְּנִמְצָא תֵן עִם בְּקִרְתַּת עֲצָמִית.
 הָאֲרָבָה, הַתַּנְיִן, הַשְּׁעֵרוֹנִית, וְזָבוֹב הַבְּקָר
 חַיִּים כְּמוֹת שְׁהֵם חַיִּים וּמְרָצִים מְזֵה.

מֵאָה קִילוֹ שׁוֹקֵל לֵב הַלְוִיָּתָן אוֹרְקָה.
 אֶבֶל מֵצַד שְׁנֵי הוּא קֵל.

אֵין לָהּ דְּבַר חִתִּי יוֹתֵר
 מִמִּצְפוֹן נָקִי
 עַל הַפְּלִנְטָה הַשְּׁלִישִׁית בַּמַּעֲרֶכֶת הַשְּׁמֶשׁ.

מטפיזיקה

הָיָה, חָלָף.
 הָיָה, עַל בֶּן חָלָף.
 תְּמִיד בְּסִדֵּר בְּלִתֵּי הַפִּיךְ.
 כִּי זֶה הַחֶק שֶׁל הַמְּשֻׁחָק הָאָבוֹד הַזֶּה.
 מִסְקָנָה נְדוּשָׁה שְׁלֹא רְאוּי לְכַתֵּב עָלֶיהָ,
 לוֹלֵי הָעֵבֶדָה שְׁאִינָה מוֹטְלֶת בְּסִפָּק,
 עֵבֶדָה לְנֶצַח נְצָחִים,
 בִּיקוּם כָּלוּ, כְּמוֹת שֶׁהוּא וְכְמוֹת שִׁיָּהָה,

שְׁמֹשֶׁהוּ אֶכֶן הָיָה בְּאַמֶּת,
עַד אֲשֶׁר חָלַף,
אֶפְלוּ זֶה,
שֶׁהַיּוֹם אֶכְלַת אֶטְרִיּוֹת מְטַגְּנוֹת בְּגִלְדֵי שֶׁמֶן.

מפולנית דוד וינפלד